గోరంతదీపం

- అంజన కొడాలి

(గత సంచిక తరువాయి)

అర్థంకాక చూస్తున్న రవితో చెప్పాడు రాజేష్ "రఘు, రాధిక పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నారు."

"ఓ మీకు చెప్పలేదు రవిగారు. ఇంకో మూడునెలల్లో మా పెళ్ళి. ఈ లోపల రాధి నన్ను వదిలేయకుండా వుంటే మీరు తప్పకుండా రావాలి" అన్నాడు రఘు.

"మీరు కబుర్లు చెప్పుకోండి. నేను వెళ్ళి అందరికి చెప్పేసి వస్తాను" అని లేచింది అంజలి.

తనతో రాధిక, లక్ష్మి కూడా వెళ్ళి, లత, సరోజ, ఇంక అందరికి చెప్పి బయలుదేరారు.

"అంజలి బంగారు బొమ్మలా ఉంది. డాక్టరు కూడా చదివింది. సంబంధాలు చూస్తారంటనా?" అంది సావిత్రి.

"నేనూ అడిగా సీతారామయ్యని. ఇంకా రెండేళ్ళు స్పెషలైజేషన్ చేస్తుందంట. ఇప్పుడే ఏమీ లేదు అన్నాడు" అన్నారు చంద్రశేఖరావు.

"ఎవరికెక్కడ రాసిపెట్టి వుందో మన అబ్బాయిని చూడరాదూ" నిట్టూర్చింది సావిత్రి.

ప్రొద్దున్నే మెలుకువ వచ్చింది అంజలికి. తన ఫ్రెండ్స్ అందరూ ఇంకా నిద్రపోతున్నారు. బైట ముగ్గువేసి కాఫీ తీసుకుని, ఓ పుస్తకం తీసుకుని మేడపైకి వెళ్ళింది.

దేవులపల్లి రాసిన కవితలు చదువుతుంటే, ఫోన్ మోగింది. రవి దగ్గర్నుండి.

ఆశ్చర్యపోతూ తీసింది.

"సారీ పొద్దున్నే లేపేశానా?" అడిగాడు రవి.

"పొద్దున్నే గుడ్ మార్నింగ్ అంటారు సారీ కాదు" నవ్వింది అంజలి.

"ఎప్పుడో లేచాను. నేను తొందరగానే లేస్తాను."

"ఏం చేస్తున్నారు?" అడిగాడు రవి.

"కాఫీ తాగుతూ కృష్ణశాస్త్రి కవితలు చదువుతున్నా" అంది. చిన్నగా నవ్వుతూ.

"అయితే మంచి మూడ్‌లో ఉండగా ఫోన్ చేశానన్నమాట."

"ఏం లేదు రెండురోజుల్నుండీ మిమ్మల్నెవర్నీ కలవలేదు. ఎం.ఎల్.ఏగారు హైదరాబాదునుండి వచ్చారు. ఆయనతో పనివుండి మిమ్మల్ని స్కూల్‌లో పడేసి పట్టించుకోకుండా తిరుగుతున్నానని గిల్టీగా ఉంది" అన్నాడు రవి.

"ఇప్పుడు కూడా ఇంకొక అరగంటలో బయలుదేరి వెళ్ళాలి. మొన్న మీరు ఏదో ఐడియా ఉంది అన్నారు దాని గురించి మాట్లాడటానికి కుదర్లేదు. సాయంత్రం వీలైనంత తొందరగా వస్తాను" గబగబా అన్నాడు రవి.

"ముందు నన్ను మీరు అనటం ఆపండి. తర్వాత సంజాయిషీలు ఇవ్వటం ఆపండి." అంది అంజలి. "మీ పనులు మీకుంటాయి కదా!"

"సాయంత్రం అందరం కలిసి సినిమాకు వెళదాం. నా ట్రీట్. ఏం సినిమానో మీరే సెలక్ట్ చెయ్యండి. బయలుదేరేముందు ఫోన్ చేస్తాను" నవ్వుతూ అన్నాడు.

"సరే కానీ చిన్న సవరణ సినిమాకు వెళ్ళేటట్లైతే మా ఇంట్లో భోంచేసి బయలుదేరదాం. కాదనకూడదు" అంది.

"నేనే పార్టీ ఇవ్వాలి మీకు. మీరు కాదు" అన్నాడు.

"కాదు నన్ను మళ్ళీ మీరు అన్నందుకు, మీకు పనిష్మెంట్."

గట్టిగా నవ్వి "సరే సాయంత్రం ఫోన్ చేస్తాను" అని పెట్టేశాడు.

కిందకు వచ్చింది అంజలి. అందరూ నిద్రలేచారు.

సాయంత్రం సినిమా ప్రోగ్రాం గురించి చెప్పింది. "మీకు థియేటర్స్ కూడా ఉన్నాయా?" అన్నారు అందరు.

"కాలవ అవతల ఒకటుంది ఇంకా పక్కన టౌన్‌లో రెండు మంచి థియేటర్స్ ఉన్నాయి. ఏ సినిమా నచ్చితే దానికి వెళదాం" అంది అంజలి.

సాయంత్రం ఆరవుతుండగా రవి వచ్చాడు. "లేట్ అయ్యింది సెకండ్ షోకి వెళ్ళాలేమో" అంటూ.

"మీరు టైర్ అయితే వద్దులెండి" అన్నాడు వివేక్.

"నాకు మీ అందరితో మాట్లాడుతుంటే మళ్ళీ కాలేజ్ డేస్ గుర్తుకొస్తున్నాయి. చాలా బాగుంది" అన్నాడు రవి.

"ఇంతకీ మీ ఐడియాస్ ఏంటో చెప్పలేదు అంజలి. చాలా క్యూరియస్‌గా ఉంది."

"ఎలాంటి ఐడియానో మీరే చెప్పాలి" అని మొహమాటంగా అంది అంజలి.

"భోజనం చేస్తూ మాట్లాడుకుందురు రండి" అన్నారు అన్నపూర్ణ.

భోజనం చేస్తుండగా చెప్పింది అంజలి. "ఇక్కడ ఆడవాళ్ళతో మాట్లాడుతుంటే చిన్న చిన్న సమస్యలు చాలా ఉన్నాయని అర్థమయింది. పాలెంలో వెనుకబడిన వాళ్ళ సమస్యలు కొన్ని ఊళ్ళో ఆడవాళ్ళ సమస్యలు కొన్ని ఒక సంఘంగా పెట్టి ఆదాయంలోంచి కొంత దాచుకోవటం అలవాటు చేయవచ్చు. చిన్న చిన్న వ్యాపారాలు పెట్టుకోవటానికి ఐడియాలు ఇవ్వటం కానీ, మన ఊళ్ళోని బ్యాంక్‌కి తీసుకెళ్ళి సాయం చేయటం కానీ చేయవచ్చు."

"ఈ సంఘం ఒక కౌన్సిలింగ్ సెంటర్‌లాంటిది. దానికి లీడర్‌లుగా ఓ ముగ్గురు, కాస్త చొరవ, బాగా మాట్లాడే ఆడవాళ్ళను పెట్టవచ్చు. ఏమంటారు? అంది అంజలి.

"నువ్వేంటి ఓ ఉమెన్ ఫార్మ్ పెడుతున్నావు? మొగాళ్ళకు ప్రోబ్లమ్స్ ఉండవా?" అన్నాడు వివేక్.

"పల్లెల్లో ఆడవాళ్ళు బైటకు వచ్చి, వాళ్ళ సమస్యల గురించి అందరి ఎదురుగా చెప్పలేరు. అదే వాళ్ళ గ్రూప్ ఉంటే మొహమాటం లేకుండా మాట్లాడగలుగుతున్నారు" అంది అంజలి.

"బాగుందమ్మా ఈ ఆలోచన." అంది అన్నపూర్ణ.

"బాగుంది ఆలోచన. నేను ఇదివరకు యువజన సంఘం పెట్టాను. జన్మభూమిలాంటి కార్యక్రమాల్లో రోడ్లు వేయటం వీధి లైట్లు తెప్పించటం, ఊళ్ళో బ్యాంక్ ఏర్పాటు చేయించటం ఇలాంటి ఇన్ఫ్రాస్ట్రక్చర్ మార్పుల గురించి పనిచేశాను. కానీ ఇంకా వేరే సమస్యల గురించి మాట్లాడుకుంటేనే కదా తెలిసేది" అన్నాడు రవి. "దీన్ని ఎలా అమలు చేయాలి అనేది ఆలోచిద్దాం" అన్నాడు.

"ఇంతకీ సినిమా ఎక్కడ డిసైడ్ చేశారు?" అంది లక్ష్మి.

"ఊళ్ళో సినిమాకు వెళదాం. నడుచుకుంటూ సరదాగా వెళ్ళొచ్చు" అంది అంజలి.

దోవలో అంతా అంజలి, రవి మాట్లాడుకుంటూనే ఉన్నారు. ఆడవాళ్ళ మీటింగ్‌కి "చేతన" అని పేరు పెట్టారు.

"ఇదిగో మీరు ఈ మాటలు ఆపకపోతే మేం మీతో రాము. వెనక్కి వెళ్ళిపోతాం" అన్నాడు వివేక్.

పల్లెటూరు సెకండ్ షో కాబట్టి ఎక్కువ మంది జనం లేరు. అందరూ లోపలి వెళ్ళారు. రవి ఎవరో కనిపిస్తే వాళ్ళతో మాట్లాడుతూ ఉండిపోయాడు.

సినిమా మొదలుపెట్టారు. ఇక వివేక్, రాజేష్, ఈలలు మొదలుపెట్టారు.

"ఇది పల్లెటూరు ఊరుకోండి" అని విసుక్కుంది లక్ష్మి.

"కాబట్టే అల్లరి చెయ్యాలి" అన్నాడు రఘు. "లాభం లేదు వీళ్ళను విడదీయాలి. లేవండి. మీరు ముగ్గురూ కలిసి కూర్చోవద్దు" అని అబ్బాయిల మధ్యలో లక్ష్మి, రాధిక కూర్చున్నారు.

రవి లోపలకు వచ్చేసరికి అంజలి పక్కన ఖాళీ ఉంది. ఎలా కూర్చోవాలి అని మొహమాటపడ్డాడు.

"కూర్చోండి సినిమా మొదలయ్యింది" అంది అంజలి. కొంచెం వెనక్కి వాలి, సినిమాను చూస్తున్న అంజలిని గమనిస్తున్నాడు రవి. తను ఎంతో ఇన్వాల్వ్ అయ్యి సినిమా చూడటం ముచ్చటేసింది. సెంటిమెంట్ల సీన్లలో కళ్ళనీళ్ళు తుడుచుకోవటం చూసి నవ్వొచ్చింది ఇంత మెచ్యూర్డ్‌గా ఆలోచిస్తుంది. మళ్ళీ ఇంత సెన్సిటివ్ అని.

సినిమా అయ్యాక తిరిగి వస్తుంటే అంజలి అంది రవితో "రేపు శుక్రవారం కదా చాలా మంది ఆడవాళ్ళు ఆశ్రమంకు వస్తారు. లలితా పారాయణంకు, నేను వెళ్ళి మన సంఘం గురించి చెపుతాను. ఏమంటారో చూద్దాం"

"ఒప్పుకుంటారో లేదో చూడాలి" అన్నాడు రవి ఆలోచనగా.

"పర్లేదు. పొద్దున్నే వెళ్ళి నేను జయలక్ష్మి అత్త, మాధవరావు అన్నవాళ్ళ ఆవిడ పద్మ వదినలాంటి వాళ్ళతో మాట్లాడతాను. వీళ్ళు కొంచెం లీడర్స్‌లాంటి వాళ్ళు. వీళ్ళను కొంచెం కదిలిస్తే చాలు" నవ్వింది అంజలి.

"సరే నేను రేపు స్కూల్‌లో కూడా చెపుతాను. మీకు ఫోన్ చేస్తాను. ఏ విషయం" అన్నాడు రవి.

"ఇవాళ సినిమా చాలా ఎంజాయ్ చేశాను మీ అందరితో.. గుడ్ నైట్" వెళ్ళాడు రవి.

"మీ ఇద్దరు చాలా ఎగ్జైటెడ్‌గా ఉన్నారు. ఈ విషయాలు మాట్లాడుకుంటూ" అన్నాడు వివేక్ కొంచెం అసహనంగా. ఏం మాట్లాడలేదు అంజలి.

మర్నాడు అన్నపూర్ణతో కలిసి ఆడపిల్లలు ఊళ్ళో కొందరు ఆడవాళ్ళతో మాట్లాడి ఆశ్రమంకు కూడా వెళ్ళారు. లలితాపారాయణం తర్వాత, అందరితో గ్రామీణ సేవా సమితి గురించి చెప్పారు. కొతమంది చప్పడించేశారు. "ఆ ఇవన్నీ ఎలా కుదురుతాయి. ఇంట్లో పనులకే ఉన్న సమయం చాలట్లేదు. అయినా ఏమున్నాయి మాట్లాడుకుంటే ఈ మీటింగులన్నీ మగాళ్ళకి మనకాదు" ఒక్కొక్కళ్ళు ఒకోరకంగా అన్నారు.

అంజలి ఇది ముందే ఊహించింది, "జయలక్ష్మి అత్త నువ్వేం అనుకుంటున్నావు" అంది.

జయలక్ష్మి అన్నీ ధాటిగా మాట్లాడుతుంది. నిర్మొహమాటంగా ఉంటుంది. తను లేచి "ముందే నీరసంగా మాట్లాడతారెందుకు అందరూ. మనకోసమేగా ఈ మీటింగు. ఏమన్నా సమస్యలుంటే వాటి గురించి మాట్లాడదాం. లేకపోతే ఇంకేమైనా మాట్లాడదాం సహస్రనామాలు చదవటానికి ఆశ్రమానికి రావట్లేదా? అలాగే ఇది. ఇకనుండి ఆదివారం మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకు ఆశ్రమంలో కలుద్దాం. ఇంత పెద్ద పెద్ద చదువులు చదువుకున్న వాళ్ళు మనగురించి ఆలోచిస్తుంటే, మనం మన గురించి ఆలోచించలేమా?" అని అడిగింది.

ఒకళ్ళతో ఒకళ్ళు మాట్లాడుకుని, "సర్లే ఎల్లుండేగా.. ఆదివారం వస్తాంలే" అన్నారు.

పొద్దున్నే రవి ఫోన్ చేశాడు.

"పొద్దున్నే లేస్తానని చెప్పావుగా అడ్వాంటేజ్ తీసుకుంటున్నా" అని మొదలుపెట్టాడు.

"సంజాయిషీలేవీ ఇవ్వకుండా కన్వర్సేషన్ మొదలుపెట్టలేరా?" నవ్వింది అంజలి.

"రాత్రంతా ఒక ఐడియా గురించి ఆలోచిస్తున్నా. నిద్రపోలేదు. మీకు కూడా చెపుదామని చేశాను."

"మైక్రో ఫైనాన్స్ గురించి విన్నారు కదా. మన గ్రామీణ సంఘం వాళ్ళకు అది ఇంట్రడ్యూస్ చేస్తే ఎలా ఉంటుంది?" ఎక్సైటెడ్‌గా అన్నాడు.

"మన పల్లెల్లో వ్యవసాయం పనులు బాగా ఉంటే ఓ రెండు మూడు నెలలు ఉంటాయి. అందుకని వేరే వ్యాపారాలు చేస్తే, పనికి పని, ఆదాయంకు ఆదాయం. ఒక సంవత్సరం పాటు అందరూ, పొదుపు ఉద్యమంలాగా చేయాలి. ఈ లోపల మనకున్న వనరులు, అభిరుచులను ఆలోచించుకుని దానిలో ట్రైనింగ్‌లాగా ఇప్పించవచ్చు."

"మీరు ఆదివారం అందర్నీ కలుస్తున్నారు కదా వాళ్ళకు ఇది చెప్పి ఏమంటారో కనుక్కోండి" అన్నాడు రవి.

"ఐ రియల్లీ అడ్మైర్ యువర్ డెడికేషన్. ఎంత డీప్‌గా ఆలోచిస్తున్నారో" అంది అంజలి.

"మరీ పొగడకు. మన పంచాయితీ పరిధిలో మన ఊరు పక్కన మూడు చిన్న పల్లెలు ఉన్నాయి. నేను ఒక ప్రాజెక్ట్ ప్లాన్ వేశాను, పక్కా ఇళ్ళగురించి. ఆ పని గురించే నేను ఎం.ఎల్.ఏగారితో మీటింగులు. ఏదన్నా చేద్దామంటే ఎందుకు అనేవాళ్ళే కానీ, కాస్త ఎంకరేజ్ చేసేవాళ్ళు లేరు. ఎట్లాగో ఈ ఐడియాకి ఓకే అని సి.ఎంతో మాట్లాడతామన్నారు. ఓట్లు కావాల్సినప్పుడు కనిపిస్తారు జనం. వాళ్ళకి ఏమన్నా చేద్దామని ఆలోచించేవాళ్ళు ఎంతమంది ఉన్నారు?"

"ఎవరి ఆలోచనలు, ఆందోళనలు వారివి. ఎం.ఎల్.ఏ గారిది పెద్దవయస్సు. ఆయన పదవిలో ఉన్నప్పుడే కొడుకుని పైకి తీసుకొద్దామన్న తాపత్రయం. తరువాత ఎం.ఎల్.ఏ అవ్వాలిగా. కొడుకు ఎంతసేపూ కాకాపట్టే బాచ్‌తో తిరగటం తప్పితే, నియోజకవర్గంలో ఏం సమస్యలున్నాయో కూడా పట్టించుకోడు, సర్లెండి పొద్దున్నే మీ బుర్ర తింటున్నాను" అన్నాడు రవి.

"చాలా ఫ్రస్టేషన్‌తో ఉన్నట్లున్నారు" మృదువుగా అంది అంజలి.

"కొంచెం డిసప్పాయింటెడ్‌గా ఉన్నాను. కానీ ఇవన్నీ అలవాటయ్యాయి నాకు, వదిలేయండి. ఏం చేస్తున్నారు ఇవాళ మీరు?"

"రాజోలుకు వెళదామని ఉంది. ఓ చిన్నపాటి టౌన్ చూస్తారుకదా. దానితోపాటు హాస్పిటల్‌కి వెళ్ళి ప్రసాద్ డాక్టర్‌గారిని కలుస్తాం" అంది అంజలి.

"ఇంక ఎన్ని రోజులుంటారు మీ ఫ్రెండ్స్?" అన్నాడు రవి.

"బుధవారం బయలుదేరతారు."

"అయితే మంగళవారం మా ఇంట్లో డిన్నర్ పార్టీ. రేపు పొద్దున్నే నాలుగుగంటలకి రెడీగా ఉండండి ఒక చోటుకు తీసుకువెళతా.
"

"ఎక్కడికి తీసుకువెళుతున్నారు? రేపు మధ్యాహ్నం ఆడవాళ్ళతో మీటింగ్ ఉంది" అంది అంజలి.

"మధ్యాహ్నానికి వచ్చేస్తాంలే. సర్‌ప్రైజ్ మీ సిటీ ఫ్రెండ్స్‌కి. మళ్ళీ ఫోన్ చేస్తాను బై" పెట్టేసాడు రవి.

రవి గురించి ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది అంజలి.

"ఏం చేస్తున్నావు ఒక్కదానివి పైన" అంటూ వచ్చాడు వివేక్.

"ఏమీలేదు. లేచారా అందరూ? రాజోలు వెళదాం అనుకున్నాం కదా పద రెడీ అవుదాం" అంది అంజలి.

"అబ్బా కాసేపు నాతో స్పెండ్ చేయచ్చుకదా! వచ్చిన దగ్గర్నుండి నీకు ప్రజాసేవ ఎక్కువైంది" కినుకగా అన్నాడు వివేక్.

"ఇవాళంతా సరదాగా తిరుగుదాం. పద. నీకు బోర్ కొట్టి ఇంటికి వెళదాం అనేదాకా రావద్దు సరేనా?" అని లేచింది అంజలి.

రాత్రి భోజనాలప్పుడు చెప్పింది అంజలి "రవిగారు రేపు పొద్దున్నే నాలుగు గంటలకల్లా రెడీగా ఉండమన్నారు. ఎక్కడికో తీసుకువెళతానన్నారు. సర్‌ప్రైజ్ అంట."

"రోజంతా నీతోనే ఉన్నాను. ఎప్పుడు ఫోన్ చేశారు?" మొహం చిట్లించి అన్నాడు వివేక్.

"అంత పొద్దున్నే ఎక్కడికి?" మాట మారుస్తూ అన్నాడు రఘు.

"తెలియదు తొందరగా పడుకోండి నేను లేపుతాను పొద్దున్నే"

"దాన్ని పొద్దున్నే అనరు. అర్ధరాత్రి అంటారు" అన్నాడు వివేక్.

రవి, అంజలి మీద ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ చూపుతున్నాడని అనుమానం మొదలయ్యింది వివేక్‌కి. ఇవ్వాళ హాస్పిటల్ చూడటానికి వెళ్ళినప్పుడు అంజలి మాట్లాడే తీరు చూస్తే చదువయిపోయాక, ఇక్కడ సెటిల్ అయ్యేట్లుంది. చాలా అసహనంగా ఉంది వివేక్‌కు.

మసక వెన్నెల వెలుతురులో కారు వేగంగా వెళుతుంది పల్లెల మధ్యగా వెళ్ళటంతో నిర్మానుష్యంగా ఉన్నాయి రోడ్లు.

రవి సుమో కారు తెచ్చాడు. కార్లో ఏవో అట్టపెట్టెలు కూడా ఉన్నాయి. "ఎక్కడికి వెళుతున్నామో ఇప్పటికన్నా చెపుతారా?" అంది రాధిక.

"ఇంకెంత ఓ గంట. కాస్త ఓర్పు పట్టండి" అన్నాడు రవి.

"నేను గెస్ చేశాను ఎక్కడికి వెళుతున్నామో. వీళ్ళ ఎదురుగా చెప్పనులే" అంది నవ్వుతూ అంజలి.

ఓ గంట ప్రయాణం చేశాక ఓ చిన్నపల్లెటూరు దగ్గరకు వచ్చారు. తొలి వెలుగు పొడచూపుతుంది. నిశ్శబ్ద నీరవంలో పక్షుల కిలకిలలు. దోవ పొడుగూతా కొబ్బరి చెట్లు.

ఊరి లోపల నుండి మట్టి రోడ్డు పట్టింది కారు. దూరంగా సరివి చెట్లు కనపడుతున్నాయి.

"ఆ దూరంగా కనిపించేదేంటి?" ఎక్సయిటింగ్‌గా అడిగాడు రాజేష్

ముందంతా ఇసుకమేట. కారు ఆపాడు రవి.

"ఓ మై గాడ్ సముద్రమా?" అరిచింది రాధిక.

"అవును. కారు ముందుకు వెళ్ళదింక. ఈ బాక్సెస్ మోసుకు రావటానికి హెల్ప్ చేస్తారా" నవ్వుతూ అన్నాడు రవి.

మెల్లగా వెలుగు రేఖలు విచ్చుకుంటున్నాయి. రేరాజు తన ప్రయాణాన్ని చాలించటానికి ఆయుత్తమవుతున్నాడు. ఓ పక్క పలుచపడుతున్న వెన్నెల. మరోపక్క సముద్రగర్భంలోంచి పైకి వస్తున్న భానుడు.

లేలేత భాను కిరణాలను సముద్రరాజు దోసిలి పట్టి ఉరకలేస్తూ వచ్చే అలలలో పుడమి పాదాలకు అర్పిస్తున్నట్లుగా ఓ అద్భుత దృశ్యకావ్యంలా.

ముందుకు కదల్లేనట్లుగా ఆగిపోయింది అంజలి. అందరూ నీటి దగ్గరకు వెళ్ళారు. అంజలి వెనకే ఆగిపోవటం చూసి దగ్గరకు వచ్చాడు రవి.

ఇంత అద్భుతాన్ని ఎప్పుడూ చూడలేదు. వెళ్ళిపోతున్న చంద్రునికి వీడ్కోలు చెప్పటానికి సూర్యుడు వచ్చినట్లు. ఇది చూపించటానికి తీసుకువచ్చిన రవితో ఏమని చెప్పాలో అర్ధంకాలేదు అంజలికి.

"థాంక్యూ" నెమ్మదిగా చూస్తూ చెప్పింది. అంజలి మనస్సు తన కంటి చెమ్మలో అర్ధం అయ్యింది రవికి. చిన్నగా నవ్వి తనతో తెచ్చిన జంపఖానాలు పరిచి "కూర్చుందామా కాసేపు?" అన్నాడు.

"ఇక్కడ కూర్చున్నావేంటి? నీళ్ళదగ్గరకు రా" అంటూ దగ్గరకు వచ్చాడు వివేక్.

"నీళ్ళదగ్గరకు మళ్ళీ వెళ్ళొచ్చు. అందరినీ రమ్మను ఒకసారి" అన్నాడు రవి.

అందరూ వచ్చేటప్పటికి పెట్టెలోంచి ఫ్లాస్కులు తీసాడు. కప్పులు, టీ బాగ్స్, షుగర్ తీసి "వేడి టీ తాగుతూ ఇలా సూర్యోదయం చూడటం ఎంత బాగుంటుంది" అన్నాడు రవి.

"చాలా చాలా థాంక్స్ రవిగారు. మంచి గిఫ్ట్ ఇచ్చారు మాకు" అంది రాధిక.

అందరూ మౌనంగా కూర్చుని టీ తాగుతూ సముద్రాన్ని చూస్తున్నారు.

"అంజలి ఒక మంచి పాట పాడవా ప్లీజ్" అన్నాడు వివేక్. రవి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"ఊహూ ఇప్పుడు వద్దు" అంది అంజలి.

"అదేంటి నీకు మంచి మూడ్ ఉంటే పాడతావుగా ప్లీజ్ ఒక్కటి పాడు" అంది రాధిక కూడా.

"మా అంజలి చాలా బాగా పాడుతుందండి" అంది రవితో.

"ఇవాళ పాడలేను. వదిలెయ్యి" అంది అంజలి.

ఓ క్షణం అంజలి వంక చూసి "మీకు నీళ్ళలో తడవాలనుంటే వెళ్ళండి. మరీ ఎక్కువ తడవద్దు. దగ్గర్లో ఓ పెద్ద గుడి ఉంది అక్కడికి కూడా వెళదాం" అన్నాడు రవి.

చాలా ప్రశాంతంగా తృప్తిగా అనిపించింది అంజలికి. కాసేపు నీళ్ళల్లో ఆడుకుని అందరూ గుడికి ప్రయాణం అయ్యారు.

"నర్సింహ స్వామి గుడికి ఇక్కడ చాలా ప్రాముఖ్యం ఉంది" అన్నాడు రవి.

"చిన్నప్పుడు ఒకసారి కార్తీక మాసం స్నానాలకు ఈ సముద్రం ఒడ్డుకు వచ్చినట్లు గుర్తు" అంది అంజలి.

దర్శనం చేసుకుని తిరుగు ప్రయాణం మొదలుపెట్టారు. తోవంతా అందరూ రవికి చాలా చాలా థాంక్స్ చెప్పారు.

అందర్ని ఇంటి దగ్గర దించి వెళుతూ చెప్పాడు రవి "మంగళవారం రాత్రి మా ఇంట్లో భోజనాలు మీకు" అని వెళ్ళాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments